

Textele sapientiale egiptene

Textele sapientiale egiptene cuprind o invatatura, o intelepciune pe care un dascal o lasa ucenicului sau, adesea sub forma sfaturilor date de tata fiului sau. Pe temeiul experientei sale si a inteleptelor sfaturi primite de la parintii sau maestrii sai, dascalul invata la randul sau pe ucenic "arta de a trai"

In proza literara culta egipteana, textele se deosebesc mult de cele cu caracter etic, politic si prefilosofic, de asa-zisele "Plangeri" (ca "Povestea taranului bun de gura") sau de "Sfatuirea unui om deznadajduit cu sufletul sau", fiindca niciuna dintre aceste scrieri nu are caracter didactic.

Intre 2800 si 100 inainte de Hristos, in Egiptul Antic s-a scris un numar mare de carti sapientiale. Dintre acestea, sapte au ajuns pana la noi integral, din cinci asemenea opere posedam fragmente, iar pe sase sau sapte din ele nu le cunoastem decat prin titluri. Ne-au parvenit nenumarate citate din aceste scrieri pe stele si in inscriptii pe monumente. scolarii copiau adesea mostrele de intelepciune, desi limba arhaica era greu de inteles.

Forma in care ne-au ajuns textele sapientiale este destul de uniforma. Titlul suna in general astfel : "Inceputul invataturii pe care Cineva a intocmit-o pentru fiul sau ucenicul sau". Urmeaza o fraza in care sunt infatisate imprejurările in care a fost compusa scrierea, apoi scopul operei. Dupa aceea apar sentintele impartite de obicei in capitole sau paragrafe care in Epoca Tarzie sunt numerotate si chiar marcate cu cerneala rosie.

Nu incapa indoiala ca toate scrierile sapientiale ce ne-au parvenit au fost compuse si scrise de autor in forma pe care o avem, ele fiind invatate pe de rost de generatii succesive de scolari. Deducem aceasta din unele erori in citarea sentintelor din memorie.

Conceptul central in toate scrierile sapientiale este "maat" - adica "adevarul si dreptatea" sau "ordinea straveche". Zeita Maat apartinea panteonului din Heliopolis, unde era considerata fiica zeului solar Ra. Ea a venit in timpurile stravechi printre oameni pentru a crea "ordinea dreapta". Printre uneltirile marsave ale lui Seth si ale tovarasilor sai, aceasta ordine dreapta straveche a fost tulburata, biruinta lui Horus asupra lui Seth restabilindu-le iarasi. Fiecare faraon nou la incoronarea sa reintrona stravechea ordine, adevarul si justitia, adica maat-ul.

Scopul invataturilor sapientiale era transmiterea cunostintelor despre maat, pentru instaurarea in stat si in societate a unei stari de armonie. Autorul acestor invataturi transmite fiilor sai adevaruri stravechi si etern valabile, decurgand rareori dintr-o experienta personala. Nu se tine seama de capacitatea de cunoastere a cititorului, iar traditia este ridicata in slavi, fiind de la inceput admisa autoritatea certa a unor invataturi vechi.

Intelepciunea omeneasca se identifica cu cea divina, maat fiind aceeași in cer si in pamant. Orice abatere de la calea adevarului si dreptatii era pedepsita de divinitate, iar aceasta cale "a vietii" si a

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

"zeului" , scopul oricarei invataturi scrise, este explicata si divizata intr-o multime de maxime si de reguli. In felul acesta, cititorul sau scolarul nu-si va mai da osteneala de a gandi sau de a reflecta in fiecare caz in parte. El trebuie sa citeasca si sa isi aminteasca regulile ori sentintele pe care le-a invatat, spre a dobandi imediat o orientare justa.

Motivarea interdictiilor si a regulilor de urmat este in parte utilitara, in sensul ca se fagaduiesc rasplati sau, dimpotriva, pagube si nenorociri. Alteori sentintele sunt motivate doar prin "vointa zeului". Poruncile date de scrierile sapientiale sunt fundate pe autoritatea vechilor autori si nu pe revelatia divina care nu joaca nici un rol. Inteleptii au adunat "adevarul si dreptatea" din aceasta lume, imbracandu-le intr-o forma frumoasa pentru "ucenicii" sau "fii" lor.

Asadar, "Cartile de intelepciune" au jucat un mare rol politic si social in Egiptul Antic, caci erau in fond manuale de etica si slujeau regimul de opresiune faraonic vizand consolidarea puterii sale si promovarea unui tip de om supus, care sa dea ascultare "ca un cadavru". De aceea, toate cartile de intelepciune propun ca ideal uman, model de existenta, pe asa-zisul "om tacut". Aici e fara indoiala un joc de cuvinte : Osiris, fiind imparatul tacerii, omul tacut este cel care il imita, se conformeaza modelului de existenta osirian.

Aceste "Carti de intelepciune" care voiau sa impuna un om ascultator, amorf, pasiv, propunand ca ideal de viata supunerea oarba in fata tiraniei, nu i-a oprit deloc pe egipteni sa se rascoale adesea si sa foloseasca numeroase forme de lupta impotriva opresiunii.

Sursa Imaginii - mifantasticoegipto.spaces.live.com